

"ג'אז בקו הבלגי"

מחזה דרמת אקשן פוסט טראומטית

מאת: גיא באומהקר.

לאחר שהמחלה ניצחה את בת זוגתו של ברק, צליל. טרם הכשרתו במסלול טייס. הוא גויס מחדש ליחידת הכלבנים, ומתחיל להכשיר את ג'אז ככלבת סריקה ותקיפה.

אחרי הכשרתו כלוחם ביחידה, יוצאים ברק וג'אז למשימה בשטח האויב כאשר היחידה שאליה שובק, נהרגה בהיתקלות.

ג'אז וברק מנסים לשרוד במדינת האויב ולהגיע חזרה אל גבולות המדינה. אך מה קורה כאשר ברק נעמד על מוקש ואינו יכול לזוז. בת זוגתו שנפטרה, צליל. מגיעה אליו בחזיונות ובזיכרונות. וקשה לו להבדיל בין חלום למציאות.

עכשיו על ברק וג'אז להחליט. מי מבניהם צריך להישאר ולהקריב את חייו אחד למען האחר.

המחזה מספר על פוסט טראומה, אובדן, תקיעות במקום, והקשר המיוחד בין כלבים לבני אדם.

דמויות:

ברק: לוחם קר רוח, מורעל, מיליטנטי ומקצועי מאוד. בעל שיער שחור מלא.

ג'אז: כלבת רועים בלגית, היפראקטיבית, מצחיקה, אנרגטית, שלאט לאט נהפכת להיות ממוקד מטרה ונחושה.

צליל: בת זוגתו של ברק, יפה, מתוקה, עקשנית ומעוררת אמפתיה.

תמונה 1 – חלום.

אמצע במה מאחור יש מיקרופון.

ברק שוכב באמצע. צליל ימין במה. ג'אז משמאל מסתובבות סביב ברק.

ברק:

אני לא מצליח לישון כמו בן אדם כבר שנים, לא מצליח להירדם, ולא מצליח לקום, ולא מצליח... כל הזמן הכל חוזר אליי. היא חוזרת אליי... היא חוזרת אליי אני מתעורר ונרדם נרדם ומתעורר, ומת. אני כל הזמן מת. אני תוהה אם אנשים רואים שאני מת. אני יודע שאני מת כי אני כבר לא חיי. אני בסיוט אחד ארוך ומתמשך שלא עוזב אותי. אני רק רוצה לישון לילה אחד בשקט. בלי הגעגוע ששורט אותי כל הזמן.

ג'אז:

מי כאן! תבוא! אלי! יחס! איפה אתה! אני רעבה! אני עייפה! קר לי! כואב לי! למה אתה לא בא! מה עשיתי לך שמגיע לי את כל זה! אל תעזוב אותי! רוצה לאכול! רוצה לישון! רוצה חום! רוצה לחיות! רוצה בית חם! אני שלך! תבוא! תבוא! תבוא! תבוא!

ברק וצליל מתחבקים באמצע במה.

ג'אז: (רצה מסביבם)

הנה אתה! חשבתי שלא תגיע. התגעגעתי! תן חיבוק! תן חטיף! תן אוכל! תן חיבה! תן אהבה! תגיב! תשחק איתי! יש לך ריח של חולי! זאת החולצה שלך? בגדת בי! יש לך אלפא אחרת! יש לך ביתא אחרת! אם כן אני אקנא למרות שאני אוהבת אותך!

צליל מנתקת חיבוק והולכת לאחור. ברק אוחז בכוח את ג'אז.

ג'אז:

סליחה סליחה זה כואב! זה כואב! זה כואב! למה אתה מכאיב לי!. די! די! די! די! די!

ברק מפסיק. הולך בחצי סיבוב אל שמאל במה.

צליל:

אבל למה?

ג'אז:

למה מגיע לי הדבר הזה! עזבת אותי ועכשיו אתה מכאיב ומשאיר אותי עם כאב. כדי לזכות באמון שלי מחדש תצטרך להרוויח אותי שלא תלחם בי! כי גם אני יכולה להילחם!

צליל מאמצע במה הולכת לקדמת במה ליד ג'אז, ומביאה לה חיבה.

צליל:

ברק למה אתה מתנהג אליה ככה?

תוך כדי צליל וג'אז פותחות לימין במה.

ג'אז:

תבוא! תבוא! תבוא! תבוא!, תחזור! תחזור! תחזור! תחזור!

ברק:

שהה!

צליל:

אבל למה אתה מתנהג ככה ברק! מה היא עשתה..

ברק:

לא ככה מחנכים רועה בלגית.. (תופס את ג'אז וגורר אותה) לא קרה כלום היא כולה נבהלה.

**צליל בקרוס לשמאל במה, וברק חותך לימין.
ומושך את ג'אז לאמצע. צליל הולכת ליד המיקרופון.**

צליל:

אני לא מסוגלת להסתכל על זה.

ברק מביא לג'אז צלחת אוכל. מניח לה. והולך מול צליל.

ברק:

צליל תראי איך היא סולחת לי עכשיו. תסתכלי נו. הנה.

ג'אז:

אני הולכת לטרוף!

ברק:

אה!

ג'אז:

אין אישור? (יושבת על ברכיה) בבקשה?

ברק וצליל נעמדים קרוב.

נקישה.

ג'אז טורפת אוכל.

ברק וצליל רצים מסביב לג'אז וצוחקים.

ברק:

אסור לחנך אותם כאילו הם בני אדם, עולם המושגים שלהם לא מתקשר עם משפחה.. הם לא רואים את העולם המשפחתי שלהם במושגים של אמא, אבא, בת בן. הם רואים את העולם שלהם בתור להקה.. וכל מה שיש להם זה אלפא, ביתא, וגמא. אחרת הם לא יגנו עלינו.

תמונה 2 - קצין.

ג'אז וברק נעמדים בקדמת במה.

צליל מאחור מדברת בקול של הקצין במיקרופון.

צליל (קצין):

ברק, שב. **(ברק יושב בכריעה)** תראה ברק, אנחנו הגענו להחלטה שאתה לא תוכל להמשיך ביחידה בגלל הטרגדיה שעברת. אני מצטער. אני כן יכול לשבץ אותך מחדש לעבור מסלול שוב פעם, אך קח בחשבון שלמרות שאתה תעבור אימון מתקדם ולא יהיה לך פטור ממבחני המיונים, אם אתה מחליט שכן אתה רוצה להישאר, תצטרך לחזור לדרגת טוראי. האופציה השנייה היא שבגלל שעברת את המסלול בהצטיינות. תוכל לבחור שנשבץ אותך ללא מיונים לכל יחידה שאתה תבחר ישר לאימון המתקדם של היחידה. האופציה השלישית אם תרצה בכך, היא לשחרר אותך משירות צבאי על סעיף נפשי. מה תבחר?

ג'אז:

(נביחה)

צליל (קצין):

אני גאה בך על ההחלטה, קח לך רגילה ארוכה ואחריה יתקשר אליך קצין הקישור

ג'אז (קצינת קישור):

ברוכים הבאים לקצין הקישור!

צליל:

הוא יתאם אתך מתי להגיע ליחידה.

ג'אז (קצינת קישור):

עליך להגיע בשעה 11 עגולות בדיוק.

צליל:

בנוגע לדבר אחר. אני רואה שאתה הגשת המון ערעורים בכתב לגבי אישור שיער בגלל בעיות עור.

ג'אז (קצינת קישור):

עליך להגיע, מגולח, מצוחצח ומסופר.

צליל:

(ג'אז חוזרת לשבת ליד ברק) אתה מודע לכך שאני יכול לעזור לך בזה, אבל אל תשקר לי. אם היה לך בעיות עור לא היית מגויס ליחידה מלכתחילה. למה אתה רוצה אישור שיער כל כך?

ג'אז:

הוא לא רוצה אישור שיער, הוא לא רוצה להיראות כמו חולה סופני!!

קצין:

תגיד את האמת, תגיד את האמת, תגיד את האמת, תגיד את האמת?

**צליל מתקרבת לקדמת במה בקו עם ברק וג'אז.
צליל עומדת מימין.**

ברק:

אני לא רוצה להראות כמו חולה סופני. (מתסכל על צליל)

תמונה 3 – בית.

צליל הולכת לכיוון המיקרופון.

ברק:

ג'אז אליי. סטופ, שבי, לא לזוז. (חותך שמאל במה ג'אז אחריו)
(ברק חותך לימין במה מקדימה). סטופ, שבי, סוויץ לא לזוז.
(מניח צלחת אוכל מול ג'אז) קדימה לאכול. ג'אז לאכול!!..
היי..!

ג'אז:

מצטערת אם אכזבתי אותך.

ברק:

קדימה לאכול! חופשי.. למה את לא אוכלת אהה!

ג'אז:

ככה אתה בונה מערכת יחסים?

ברק מצמיד לה את צלחת לפרצוף בכוח.

צליל:

ברק!

ברק מפסיק.

ג'אז:

אתה בטוח שזה טעים. כי לפי הריח זה לא טעים. זה יהיה לי
טעים ברגע שאתה מחליט אם תיתן לי קצת אהבה. (ברק מלטף את
ג'אז)
עכשיו יש לזה ריח טוב. וואו זה מדהים. זה האוכל הכי טעים
בעולם שהיה לי כל היום הזה!!! אני רוצה חיבה, וגם לאכול,
אתה יודע מה תן לי חיבה בזמן שאני לאכול. אני ידעתי כל הזמן
הזה שאתה תחזור. כי מי יטפל בי אם לא אתה.. אני רוצה שאתה
תהיה כאן בזמן שאני אוכלת אני אוהבת שאתה גאה (נחנקת).

צליל הולכת בחצי סיבוב אל שמאל במה.

ברק:

(לצליל) את בסדר?

צליל צעד.

ברק:
אהה

צליל עוצרת.

ג'אז:
אהה מה זה אומר?

ברק:
תמשיכי לאכול.

ג'אז:
קול יפה. כן.

ברק:
כן.. כלבה טובה...

**ג'אז רצה בסלומושן. וברק מחזיר אותה בתנועה של שוט.
ג'אז במהירות נצמדת לברק מימין במה.**

ג'אז:
איזה כיף!! אני אוהבת אותך! בית חם. אלפא! אני כאן נשארתי!

צליל:
אני כאן נשארתי, אני כאן נשארתי, אני כאן נשארתי, אני כאן נשארתי.

ברק:
צאי לי מהחלום, אני אהרוג אותך, צאי לי מהחלום! צאי כבר! אש
אש אש אש!

**מגיע אל צליל וחונק אותה. צליל מלטפת אותו. ברק מנתק מגע
ומתגלגל לאחור באמצע במה, וזוחל לקדמת במה. ג'אז שוכבת
עליו.**

ברק:
אני מצטער.. הכדורים דופקים אותי. סליחה.

ג'אז:
אני יותר חזק, שלי יותר חזק, שלי יותר חזק, אני יותר חזק.
עשיתי משהו טוב שאני מפחדת? למה החטיף? תן לי אותו.. תן לי!

בום!

ג'אז:
אני צריכה להבין איפה הייתי בסדר, הרעש מסביב יותר חזק
מהרעש שלי..

בום!

ג'אז:

אההה!!! אני צריכה לזכור: שקט, רעש, מהומה, פחד, התמודדות, להישאר במקום, פרט, אהבה,

בום!

ג'אז:

הקול הזה מתחיל להיות קול שמח!

בום!

ג'אז:

(בלחש) איך אני עכשיו?

ברק:

עשית את זה! חיבוק! ששש... צליל.. את חייבת לראות מה אני לימדתי אותה בשבוע! תעמדי שם.

ג'אז ישנה. צליל נעמדת משמאל במה. ברק בשקט לוקח מקל תקיפה ונותן לצליל. צליל מחזיקה את המקל כשברק פותח חזרה לימין במה.

ברק:

היא הולכת לתקוף עכשיו, אל תדאגי.. את לא המטרה, המקל המטרה.. מוכנה?

ברק:

לתקוף לתקוף לתקוף. (ג'אז רצה אליו). מי זה? מי זה? מי זה?

ג'אז רצה אל צליל לוקחת את המקל.

זורקת לברק. עושה גלגול. ברק זורק אליה חזרה. וג'אז עם המקל מסתובבת סביב עצמה.

ברק:

אסור לה לשחרר את המטרה לא משנה מה קורה. תחשבי שהמטרה זה היד שלך המחבל עם הנשק. ברגע שהיא לא תוקפת את היד זה אומר חייל אבוד בכוח.. אין פקודה אף פעם לשחרר. היא ננעלת על המטרה. אך איך משחררים את המטרה.. צריך לחנוק לה את הקנה נשימה מהצוואר כלפי מעלה. ו.. בשבוע אחד!.. יש עוד עבודה.

צליל מוחצת כפיים, ג'אז משתחוות.

תמונה 6 – המבצע.

צליל במיקרופון. ברק וג'אז שוכבים, ג'אז עליו.

ברק:

כל תחנות דקוטה, לאשר תקינות בתלם!

(צליל) קשר:

קודקוד דקוטה ממשנה, תקין. קודקוד דקוטה מאולר, תקין.
קודקוד דקוטה ממברג, הכל תקין - עבור. קודקוד דקוטה מתלתן,
מאשר הכל תקין. קודקוד דקוטה ממעיל, תקין. קודקוד דקוטה
מכספית, תקין. קודקוד דקוטה מצוות אבוס, הכל תקין. קודקוד
דקוטה מ3, הצוות מוכן ומוקי שלנו.
רות. כל תחנות דקוטה, כאן קודקוד. אנו יוצאים בקו אש למערך
מבצעי ראשון לפני כוחות השריון, ההנדסה והרגליים. המשימה
שלנו היא להדוף את האיומים הארטילריים בקו ביצורים ראשון
כדי שעם ישראל לא יספוג אבדות מפני טרור המנסה להשמידנו, כל
האומה נושאת עיניים אליכם כדי לעצור את הלחימה האסטרטגית של
האויב. אלוהים אתכם, סוף.

3 מקודקוד.
רות עבור.
מוקי שלך?
קודקוד מ3, כוחותינו מוקי בקו אנגליה.
3 מקודקוד, צאו להתקפה, התקפה סוף.
התקפה הישר.

**ג'אז קמה, ברק קם אחריה ומניח את הנשק.
והולך לאחור לכיוון צליל, מחזיקים ידיים.**

תמונה 7 - תאילנד.

**ברק וצליל מחזיקים ידיים והולכים לקדמת שמאל במה ומתיישבים
בתנוחת חיבוק, ג'אז מפזרת פרחים מסביב.**

ברק:
תבחני אותי נו... עוד שבוע יש לי מבחן בנדבר.

צליל:
די אנחנו בחופשה.

ברק:
קשש... קשש. קוקוד מצליל...

צליל:
זוכר את סיגלית? קשש קודקוד ברק אני מבקשת.

ברק:
אני יוצאת להפסקה סיגריה ואני עובדת עם אימא... קדימה תבחני
אותי. קשש קשש...

צליל:
עוד שתי עגולות אנחנו נגיע לתאילנד ונתקדם בלבן, בתאילנד
אנחנו נזהה שחור גדול ונקודת המתנה לחמים וטעים ונוזלים
שקופים.

ברק:

בדרך רגלית ייקח לנו שעתיים להגיע לסוף ושם אנחנו נראה ציר ומזנון מסעדה עם אוכל ומים! בום!

צליל:
טעית.

ברק:
במה?

צליל:
שחור.

ברק:
נו זה ציר.

צליל:
לא זה כביש!

ברק:
אוי תעשי טובה.

צליל:
באמת קוראים לזה ככה, שחור זה כביש.

ברק:
מי קורא היום לכביש שחור, אומרים ציר.

צליל:
אתה מתווכח עם משקית הדרכת קישור.

ברק:
טוב נו, בואי נבחן אותך.

צליל:
אתה תפסיד.

ברק:
הישר?

צליל:
קיבלתי.

ברק:
רות?

צליל:
קיבלתי והבנתי.

ברק:
עבור? עד כאן?

צליל:

ממתין לתשובה, מחכה לעוד פקודה. אל תתעסק איתי... אל...
תתעסק.

ברק:

חדל קשקשת ברשת.

צליל:

אין כזה דבר, זאת המצאה, אומרים פשוט לא בתלם.

ברק:

מה זה טבק?

צליל:

רגע רגע רגע...

ברק:

קצין אב'י'כ.

צליל:

שיט! אתה לא הוגן.

ברק:

(נשכב וצליל עליו) שעון, זרזיר, לב, עצלן, וכספיטון מנעול
במכוער?

צליל:

נגד, רס'י'פ, פרמדיק, והקשר של הקצין חימוש נמצאים בנגמחון.

ברק:

שיט.

צליל:

(מתחלפים לתנוחת כפית) משקית תש, ומדריכת ספורט?

ברק:

חצאית אדידס, ומשקית חוויה!

צליל:

חצאית דמעות!

ברק:

הוכחת לי שאת יותר צהובה.

צליל:

אמר הטייס.

ברק:

עדיין לא בטוח. **(ג'אז בתור כלב מגיעה משמאל במה אל צליל וברק)** איזה חמוד! איך אתה בתאילנד ועדיין לא אכלו אותך מרוב
שאתה חמוד!

צליל:

אתה יודע שבזכותך אני אוהבת כלבים. יהיה שווה להתחתן איתך?

ברק:

אני רוצה לחזור לצבא.. צליל. אני חייב לחזור יש לי שם עתיד. אני אומר שאחרי הפסגה נראה את הסוף?

צליל:

אם אתה טועה?

ברק:

אז את תבחרי שם לילד. ואם את טועה. את צריכה להחליף את השיחה ממתינה שלך למוזיקה שאני בוחר.

צליל:

מבחינתי תבחר מה שבא לך, כבר בחרתי שם..

ברק:

בואי נראה (כמעט נשיקה, צליל קופאת במקום) צליל? צליל? צליל?

תמונה 8 – מוקש.

ברק זוחל, ג'אז מתגלגלת ומגיעים משמאל במה למרכז.

ברק:

דקוטה כאן 3. יש לנו 5 הרדופים אני חוזר.. יש לנו 5 הרדופים. אר פי ג'יי!! ג'אז איפה את!

ג'אז:

אלפא אתה בסדר?

ברק:

חשבתי שאיבדתי אותך. יופי את כאן, אל תפחדי. הכל זה משחק.

ג'אז:

פרס?

ברק:

קחי. (נותן לה צ'ופר) (לקשר) דקוטה כאן עוקץ 3, אני נמצא כ-3 ארוכים מנקודת אנגליה. אני מבקש תגבורת וחילוץ. כל כוחות 3 הרדופים.. אני חוזר, כוחות 3 הרדופים.

צליל:

עוקץ 3.. כאן דקוטה. אני שולחת לך תגבורת וחילוץ מכוח יוטה.. עליך להגיע לנצ 2445,112 צפון מזרח.

ברק:

אמרי שנית.. לא קיבלתי.. דקוטה מעוקץ.

צליל:

אני חוזרת.. אני ש.. שולחת.. כוח.. מקו.. אנגלי...

ברק:

דקוטה!! (נשמע קו חוסם דיבורים בשפה הלבנונית מהקשר)

ג'אז:

אויב?

ברק:

שיט!

ג'אז:

משחקים משחק?

ברק:

ג'אז תקשיבי.. עכשיו זה רק אני ואת. אני צריך לכבות את הקשר והמשיב מקום, יש לאויב קו חוסם שיכול לגלות אותנו. את צריכה להיות ערנית ולהזהיר אותי מפני מלוכלכים וממתקים.

ג'אז:

קיבלתי.

ברק:

אנחנו צריכים להגיע לקו אנגליה.. במקום שבו התחלנו. שם כוח יוטה יחכה לנו. אם נלך ברגל בדרכים עוקפות זה ייקח לנו לילה שלם. את צריכה לשמור על שקט מוחלט.. קיבלת?

ג'אז:

קיבלתי.

ברק:

כלבה טובה. (זורק כדור) קחי!

ג'אז:

יש!

ברק משמיע קולות לג'אז. ג'אז סורקת.

ברק:

ימין, שמאל. איפה ריח?

ג'אז:

אלפא! תסתכל. אני מריחה מדים ירוקים זה נמצא ממש מעבר לפסגה.

ברק:

איפה את מריחה?

ג'אז:

זה שם.. בוא... אני מריחה ריח ברזל מהאדמה.

ברק:
תמשיכי לאתר ג'אז.

ג'אז:
הי ישר. (ג'אז אוחזת בברק שהוא שוכב באמצע ומכוון נשק. הם קמים בזהירות שג'אז עליו) צעד צעד צעד. לאאא..

תמונה 9 – בית חולים.

בית חולים, ג'אז כמו רופא הולכת סיבוב. ברק בקדמת במה.

ג'אז (רופא):
לא אדוני אני לא יכולה להתפנות אליך יש לי מספיק מטופלים לגשת אליהם, תיקח טופס ותמלא אותו. (מגיעה מול ברק).

ברק:
איפה זה חדר 102?

ג'אז (רופא):
שם!

ברק הולך לאחורי במה. ומביא את צליל לקדמת ימין במה – עוזר לה ללכת. ג'אז פונה למיקרופון.

ג'אז – רופא:
עלינו להתחיל מיד את הטיפול הכימותרפי. צריך לצמצם את גידול בשילוב של כמה טיפולים בהסכמה. הטיפולים בזמן הקצר יכולים לעצור את ההתפשטות ככל עוד שנמשיך לעשות זאת.. אך השפעת התרופות יכולה להיות לטווח הארוך היו קשות. כמו הקאות, בחילות, כאבי ראש, חוסר תאבון, נשירה. בעיות בדיבור וזיכרון קוגניטיבי. ראייה לקויה והתקפים לא מבוקרים של רעידות אזוריים פעילים.

ג'אז מתקדמת מלפני המיקרופון.

ברק:
אני לא מבין, באיזו דרגה?)
4 +
רופא:
דרגה 4. (צליל וג'אז נופלות)

ברק:
כוח 4, אני מבקש חיפוי, להשיב באש!!

ברק רץ לעומק נשכב על ג'אז ששוכבת בקדמת במה, מתגלגל איתה לימין ואחר כך לשמאל.. צליל יושבת בתנוחת עובר מימין במה.

ברק:
ג'אז.

ג'אז:
אלפא.

ברק:
לא לזוז ג'אז.

ג'אז:
למה אתה לא זז?

ברק:
את מריחה?

ג'אז:
איפה?

ברק:
כאן.

ג'אז:
ברזל, חומר אש.

ברק:
איך לא הרחת לפני?

ג'אז:
אני מקבלת פרס?

ברק:
אל תזוזי!

ג'אז:
למה אתה לא הולך? אתה בצרה?

ברק:
(לקשר) דקוטה כאן עוקץ 3. אני לא יכול להתקדם. אני על צלחת.
אני על צלחת.

ג'אז:
מוקש!

ברק:
איך הם גילו איפה אנחנו בדיוק ועשו אלינו מארב?

ג'אז:
אתה שומע את זה?

ברק:
ששש... לכי לכיוון האור.

ג'אז:

מדיים ירוקים אלפא (מניחה את הווסט מול ברק).

ברק:

ג'אז תחפורות!

ג'אז:

האוזניים!

ברק:

ג'אז להסתתר!

ג'אז:

אלפא!

ברק:

ג'אז לכאן!

ג'אז:

אסור להישאר כאן אלפא! מסוכן!

ברק:

את חייבת להזעיק עזרה!

ברק מוציא מהווסט נייד. הנייד מצלצל. ג'אז מרימה את ברק, והם רוקדים.

זיכרון מניו יורק:

ברק:

הפלאפון.

ג'אז:

הפלאפון?

ברק:

של החייל.

ג'אז:

איזה חייל?

ברק:

במשימה! הוא השאיר את הפלאפון שלו פתוח.

ג'אז:

איזה משימה! אתה בניו יורק.

ברק:

אני אוהב את ניו יורק! אבל אני במשימה.

ג'אז:

מתי כבר תנשק אותי?

ברק:

אני אנשק אותך אבל... צליל?

ג'אז:

מי זאת צליל?

ברק:

לא משנה!

ברק:

הבן זונה הזה השאיר את הפלאפון שלו פתוח בתוך הווסט הם גילו את המיקום שלנו. **(ברק מניף את ג'אז תוך כדי סיבוב. עוזב אותה וקופץ לקדמת במה)** ברחתי עד לניו יורק וגם שם החלומות רדפו אותי, ברחתי מהזיכרונות, מהפלאשבקים, מהסיוטים... לקחתי סמים כמו חולה כדי לשכוח מהעבר... לחסל אותו... ושום דבר לא עוזר. כי הבן זונה הזה השאיר את הפלאפון שלו פתוח בתוך הווסט הם גילו את המיקום שלנו.

ג'אז:

כל הבחורים הישראליים האלה דפוקים בשכל. (חוזרת לג'אז) תן לי פקודה.

ברק:

זוכרת את הריח הזה?

ג'אז:

מכלאות... בית שני.

ברק:

נכון. תרוצי עם זה למכלאות. הכוח יאתר את המקום שלי ברגע שאני אדליק אותו.

ג'אז:

אתה רץ איתי? זה משחק?

ברק:

לכי עכשיו.

ג'אז:

אני לא עושה את זה.

ברק:

מה את עושה!?

ג'אז:

אני אשאיר חותם וככה אשמור עליך.

ברק:

את מפגרת! תעופי מכאן, אני לא רוצה שתישארי איתי... לכי תזעיקי עזרה! ג'אז.

ג'אז:

השטח שלנו.

ברק:

איך את לא הזהרת אותי מהצלחת ג'אז?

ג'אז:

יותר מידי ריח של סוכריות וממתקים חומר אש ועשן.

ברק:

פאק!

ג'אז:

ברגע שתזוז יהיה רעש גדול?

ברק:

תקשיבי! מה זה ג'אז?

נביחות של כלבי הכפר הקרוב.

ג'אז:

אומגות ביתא וגמא של המלוכלכים בעלי מדים מנומרים.

ברק:

יכול להיות שהם יגיעו לכאן. אם הם יגלו אותנו את חייבת לברוח... ג'אז. אני צריך לטעון, תנבחי חזק בספירה שלי עם הגמאות של המלוכלכים, יש?

ג'אז:

משחק!

ברק:

שלוש... שתיים... אחת... לדבר!

ג'אז:

האוו!.. (ארוך)

ברק:

אני צריך להתחמש. ג'אז רואה את הרדוף מהכוח שלנו? כמו באימונים (תוך כדי ברק שם את הווסט). תביאי לי אותו. אלי! כלבה טובה, אליי. טוב ג'אז, ג'אז לא לסמוך אל אף אחד. אנחנו נמצאים כאן לבד... לא משנה מי מגיע נצטרך ל...

ג'אז:

הסמים דפקו לך את השכל!

**צליל וג'אז רוקדות. ברק הולך לאחור וחוזר. בצעדים מתואמים
עד שהוא דורך על המוקש. בהלם מבחין בצליל. מכוון עליה נשק
וג'אז קופצת עליו.**

צליל:

אתה רוצה לשמוע עכשיו את כל מה שלא אמרתי לך? אז תשמע טוב,
אתה לא רך, אתה לא יזמת אף פעם, אתה לא נוגע בי ברכות, אתה
אטום, הלב שלך סגור. למה אתה כזה אטום, תגיד לי?

ג'אז:

תענה לה! תענה לה!

ברק:

למה ויתרת!!

צליל:

סאונד אלי.

ברק:

את לא יכולה להשפיע אל הסאונד.. זה החלום שלי.

צליל:

נטע! .. (שרה) מפתח...

ברק:

די די!! תפסיקי תפסיקי.. דוקטור!! אתה חייב להגדיל לי את
המינון, אני לא יכול לישון.

ג'אז (דוקטור):

אני מצטער אך אני לא יכול להגדיל לך את המינון.

ברק:

אתה לא רואה אותי לא אכפת לך מה אני עובר?

ג'אז (דוקטור):

ברור שאכפת לנו בגלל זה אי אפשר מינון גדול יותר יכול להביא
לנזק בלתי הפיך במח..

ברק:

אתה יודע מה קרה לי בעבר שאתה דוחף לי כדורים? שאני בקושי
הצלחתי לדבר עד גיל שש. ושהייתי נער אני חטפתי לינץ.
והתגייסתי להיות לוחם כדי שאף אחד לא יעשה לי יותר לינץ. כי
לוחם זה חזק!! תמות! והיום המחשבות שלי עושות לי לינץ,
שפאקינג כלבים מדברים לי בחלומות. וחברה שלי שמתה כאן! אתה
לא רואה אותה שרה?!

ג'אז (דוקטור):

אין כאן אף אחד.

ברק:

לא נכון.. תתעורר תתעורר.

**ג'אז מכניסה לברק כדור לתוך הפה.
כשהוא מגיע לקדמת במה, ספוט עליו.**

לוחם חיזבאללה:

ارمي السلاح و الا منقوسك ، ارمي سلاحك!
!!!!!!! (תוריד את הנשק או שאנחנו יורים בך)

ברק:

* انا مش تابع للقوات الصهيونية! انا واحد منكن ، الله يخليك
ما تقوس /تطخ (אני לא שייך לכוחות הציוניים, אלוהים יברך
אתכם אל תירו בי).

לוחם חיזבאללה:

ارمي السلاح ، شو اسمك؟ (תזדהה, מה השם שלך?)

ברק:

حمد ، انا واحد منكن ، انا ظابط اول بوحدة -الف وتمانمية -
(1800) بس ما تقوس /تطخ. (אחמד, אני מפקד בכוח 1800, אל תירו
בי)

לוחם חיזבאללה:

تقدم لهون شوي شوي و ايديك مرفوعات لفوق
تعال أو سنقوم بالتصوير. (טעינה) قرب لهون ! (תתקדם אלינו
או שאנחנו יורים, תקדם או שאנחנו יורים)

ברק:

ג'אז מי זה? ג'אז לתקוף! (ברק שולף אקדח ויורה פעמיים, ג'אז
קופצת על ברק, וברק וג'אז עושים סיבוב בריצה) תקרעי לו את
היד, לא בצוואר, את היד שהוא לא יכוון עליך נשק.. ג'אז..
תחזיקי מעמד!!!

קרב.

ג'אז:

יכולתי להסתדר לבד! אני הגנתי עליך.

ברק:

בואי. שבי. כל כבוד!

ג'אז:

האוזניים שלי כואבות אלפא.

ברק:

הכל בסדר, היי. אני גאה בך. תסתכלי עליי. כל הכבוד.

ג'אז:

אתה פצוע. ריח חולי. אני כבר לא מרגישה שזה משחק.

ברק:

את צריכה לברוח!

ג'אז:

גררררר... לא!

ברק:

כן!

ג'אז:

לא! אני נשארת!

ברק:

אני נשאר! היי.

ג'אז:

עכשיו אני האלפא שלך!! אתה צריך לבוא איתי.

ברק:

תעזבי! ג'אז! לא!

ג'אז:

כן..

ברק:

מה את מריחה?

ג'אז:

מלוכלכים, בגדים מנומרים.

ברק:

אני לא רואה אותם.

ג'אז:

אם הם יבואו הם יהרגו אותך! אם החלטת להישאר אז אני הולכת לשחק איתם!

ברק:

ג'אז! ארצה.

ג'אז:

כן!

ברק:

משחק.. אלי.. כן.

צליל:

עשרים ואחת.. עשרים ושתיים.. עשרים ושלוש! והמספר הזוכה הוא 7 בום!!

ברק:

רימון!!!

תמונה 10 - פלאשבק - צליל וברק בבית חולים.

ברק מתגלגל לשמאל במה, ג'אז לימין. צליל מגיעה אל ברק ונשכבת על רגליו.

ברק:

את רוצה שאני אביא לך אוכל? את לא אכלת כלום.

צליל:

תפסיק לתת לי פקודות.

ברק:

את חייבת לאכול.

צליל:

אני לא רעבה.

ברק:

אז בואי לפחות נצא לטיול קטן בשמש.

צליל:

אהה..

ברק:

מה את אומרת? אולי זה ישמח אותך. קצת ויטמינים לעור. אם את לא באה אני אשים לך מוזיקה שאת שונאת.. צליל?

צליל:

אני לא רעבה.

ברק:

לא נלך לאכול, רק להסתובב קצת. כואב לך?

צליל:

למה אתה חייב להיות איתי כאן?

ברק:

מה זאת אומרת?

צליל:

אני לא רוצה שתראה אותי ככה.

ברק:

איך?

צליל:

חולה. רזה, מרותקת למיטה. זה עושה לך לא טוב ואני מרגישה את זה.

ברק:

אני מסוגל לסבול אותך בכל מצב.

צליל:

אתה בעלי.

ברק:

בדיוק!

צליל:

מילה מוזרה.

ברק:

מה? בעלי.

צליל:

כאילו אתה הבעלים שלי. כל עוד אתה נשאר איתי אז אתה בבעלותי. במקום להגיד אשתי אולי תגיד שאני בעלת.. או בעלותך.. או בעלותית.

צוחקים, מגיעה אחות מימין במה, עומדת מולם וחזקת למיקרופון. תוך כדי הקראה צליל וברק צוחקים.

אחות:

גילנו שאחרי הזרקת הביופסיה הנוזלית, לא ניתן להמשיך בטיפול ביולוגי כדי להקטין את תאי המוטציה הגרורתית. ואנו ממשיכים בטיפול הכימותרפי הממוקד. וכדי למנוע את כאבי התופעות לוואי, אנו נבחן את התרופות: ניופוגן, ניולסטים, אברקסאן, אדריאמיצין, ג'מזר, דוקסיל, טקסוטר, טקסול, מטרקס, נבלבין, פלואורואורציל, ציטוקסן, קסלודה. ומבניהם נבדוק מה המתאימות ביותר להמשך הטיפול. (צליל שרה ונשכבת לישון)

ברק חזק לימין במה ועושה את המונולוג.

ברק:

מחקרים הוכיחו כי הומור מרפא סרטן. בעלותך העליונה!. אנא הרשיני להיות תחת בעלותתיך כל עוד אני יכול ותגיד לי מה אוכל לעשות למענך אשר הורני להיות המשרת, האביר, הנסיך, שומר הסף על פתח עולליך החביבים שאוכל לראות אותך שוב

מחייכת. אודיע אני אל ממלכת היער שהוד מעלותה יוצאת לטיול
בצצר המלך! שם כל החיות יתאספו למשתה! משרת כלב! (משנה
דמות) כן? תודיע אל ממלכת היער שמעלותה יוצאת למשתה...
מיד!, משרת כלב? כן? שכחת משהו. (ברק נותן נשיקה ולק
לצליל). (משחק כמה דמויות של חיות) שמעתם את השמועה? היא
באמת תבוא. סוף סוף. לחיים! אך מה נעשה שהאביר הרע יגיע?
(ברק מחכה סרטן) אתה לא מוזמן למשתה! תלך ואל תחזור!

נשכב בעומק ימין במה. ג'אז במיקרופון.

צליל:

די... אתה מצחיק אותי.

ברק:

צחוק זה בריא.

צליל:

אבל זה כואב גם.

ברק:

מה את אומרת בעלותית, נצא לטיול?

צליל:

כן.

ג'אז (רופא):

אני חושבת ששניכם לא מבינים את המצב, היא חולת סרטן אתה
מבין?

צליל:

אני לא יכולה לצאת ברק. אני מצטערת. התרופות יחלישו אותי.

ברק:

אני לא כועס.

צליל:

שונאת את זה... זה גורם לי להיות לא אני.

ברק:

זה רק עד שהכאב יחלוף. **(הרופא מרימה את ברק, הולכים ונעמדים
מול צליל ששוכבת)** חסרים פה כמה כדורים.

צליל:

זה המינון החדש שלי... עוד מעט אהיה בריאה. אתה נשאר כאן?
(ברק מהנהן) אתה יכול ללכת... אני לא זזה לשום מקום.

ברק:

גם אני לא.

**צליל וברק נופלים. ג'אז מחזיקה אותו ומשכיבה אותו מימין במה
בתנוחה צידית.**

תמונה 11 – חזרה לשטח האויב.

**ברק שוכב בתנוחה צידית משמאל במה, צליל שוכבת מימין במה.
ג'אז זזה בחלל.**

ג'אז:

סריקה.. סריקה.. סריקה.. סריקה.. סריקה!

ברק:

ג'אז.. אלי.

ג'אז:

אלפא! מגיעה.

ברק:

תסרקי שוב, מוכנה? צאי!

ג'אז:

הישר! (ג'אז עושה סריקה שנית) השטח נקי!

ברק:

סריקה, מוכנה! צאי!

ג'אז:

אתה פצוע! ריח חולי! אני נשארת.

ברק:

תביא ווסט.

ג'אז:

אתה לא רעב! קח!.. אתה לא אכלת! תאכל! אנרגיה! כוח!

ברק:

(ברק מחטט בווסט המנומר ומוציא קוביית חשיש) הופה!.. את

מזהה ג'אז?

ג'אז:

ריח מעובד. אפשר להריח את זה למרחק גדול אם תדליק את זה.

ברק:

לחייך. (בולע את קוביית החשיש) אם הצלחנו להחזיק מעמד עד

עכשיו, אז הסטלה אולי תפחית את הכאב שלי. איך זה נראה?

(מראה את הכתף שלו).

ג'אז:

אתה תישן!

ברק:

שום תרופה טובה לא ישפיע עלי. אף אחד לא יצליח להזיז לי את הרגל. כבר יריתי לעצמי ברגל שהחצי השנייה שלי כבר בקבר. אבל אני צריך לדאוג לך. אם את רוצה להישאר את תמותי ביחד איתי ג'אז. את רוצה למות!

ג'אז:

אף אחד לא ימות היום.

ברק:

אל תבכי, אין חילוש, אין בית, אין אף עזרה, אבל אם את לא תמותי, אז אני כן. איך תשחררי אותי מהמצב הזה.

ג'אז:

מצטערת שלא ראיתי את הסכנה לפני.

ברק:

לא באשמתך.. באשמתי שלקחתי אותך איתי. הייתי צריך להביא אותך לבית חם אחר.

ג'אז:

אתה הבית שלי.

ברק:

את לא יכולה להגן עלי.. ואחר כך מה? את תמשיכי לחיות כאילו כלום לא קרה. האבל שלך לא יהיה ארוך, אלפא אחר ישחק איתך משחקים. לא למדתי אותך רגשות.

ג'אז:

רגשות הם פעולות!

ברק:

משחקים בשבילך הם פעולות. (צליל בוכה) את שומעת כלבים? למה הם נובחים ככה? הם שרים, הירח מלא?

ג'אז:

האוו... ..

ברק:

האוו... .. האוו... ..

צליל:

גם אני! גם אני! גם אני! גם אני!.

ברק קם, הולך לשבת ליד צליל משמאל במה, שניהם מעשנים ג'וינט.

ברק:

אם את תראי עכשיו כלב מאנגליה, שגר באנגליה וחונך שם. הוא ידבר איתך כלבית באנגלית? אני יודע שזה מטומטם, אבל תמיד

סיקרן אותי אם בני אדם הם גם חיות, למה שלא נדבר פשוט בשפה אחת, משותפת לכולם. יש לך בכלל זיכרונות?

צליל:

הזיכרונות שלי הם כמו חלומות בגלל שאני יכולה להרגיש כאב דרך כאב של אחרים וחייה את ההווה. חלמתי פעם שאני רצה (ג'אז רצה ליד המיקרופון). רצה כל כך מהר בלי שום יעד להגיע אליו, ושאני רצה אני שמחה, אני שמחה כי אתה בחלום מדביק איתי את הקצב. צליל הביתא, אלפא גמא, ואני אלפא. בזמן שאנחנו רצים מנסים להקיף אותנו ואף אחד לא יכול, אנחנו הלהקה הכי טובה בעולם. ממשיכים קדימה מבלי לעצור.

ברק:

את זוכרת את ג'אז?

צליל:

איך נזכרת בג'אז?

ברק:

הריח שלה כל הזמן איתי.

תוך כדי ברק וג'אז משחקים.

צליל:

"ברק. אני מצטערת על היום שראית אותי ככה ונסית לעזור לי, למה לא אמרת לי מהתחלה על המתנה שהבאת לי.. יאווו! היא כל כך חמודה, ומי נתן לך רשות לקרוא בשם!.. ג'אז! אתה רוצה שאני אקרא לה על שם מוזיקה שאני שונאת. בטח חשבת שאתה תגרום לי לאהוב שוב משהו רק בגלל שם!.. אוהבת אותך!, תנחש איפה היא עכשיו.. שוכבת על הרגליים שלי חורפת משינה. היא כזאת מדהימה!. אני יכולה להסתכל עליה שעות! יאוו.. את לא מאמין היא חולמת עכשיו. היא מזיזה את הרגליים שלה כאילו היא רודפת אחרי משהו.. מתי שתסיים את המיונים. תדבר איתי. זהו, תוכל לראות אותי בלי תופעות לוואי. אוהבת בעלי."

ברק:

למה רצית כל כך להישאר עם צליל?

תוך כדי ברק הולך לשמאל במה ומוציא כיסא גלגלים – הוא חותך לימין ומגיע אל ג'אז וצליל בסוף המונולוג.

ג'אז:

להקה נשארת ביחד. צליל ברק ג'אז. אחר כך שמעתי קו ארוך כואב. ריח דמעות מלוחות ונזלת בישמו את המקום בו אנשים מתים ומבריאים. יללות של הולכי על שתיים. ורק אתה הסרחת מחומר אש ומתכות עד היום. זוכר שכעסתי עליך בבית? שהשארתי אותי שבעה לילות בחוץ.

ברק:

אני מצטער על זה... את מזכירה לי אותה יותר מידי. (צליל יושבת על הכיסא גלגלים) אני עברתי מסלול בטייס לפני שצליל

חלתה. לא יכולתי להמשיך בגלל שהרבה זמן ביליתי איתה בבית חולים. אז בחרתי לעבור לעוקץ וקיבלתי אותך שהיית קטנה. את יודעת שלא רצו אותך ביחידה. בזמן פעילות צריכים להסתיר את הרגש והפחדים שלנו, ואת היחידה שכל הזמן ששמעת רעמים את נבחת. זה לא מבצעי. אז אימצתי אותך, משום שידעתי שזאת הדרך הפעם האחרונה והיחידה להרגיש איך זה להיות במשפחה. כשצליל הלכה. הרופאים סיפרו לי שהם ניסו להרים אותך כי עדיין את שכבת עליה. הם לא הצליחו. אני היחיד שקמת בשבילו. השארתי אותך בחוץ... את מזכירה לי אותה יותר מידי.

ג'אז:

לימדת אותי להתגבר על הפחד ולהפוך אותו למשחק. לא וויתרת לי. כשהפכתי להיות ביתא שלך ולימדת אותי משחקים, כל האלפות במכלאות שרצו לשחק איתי לא נתתי להם. אני מאמינה בך. אתה צריך להאמין בי.

ברק:

צליל אמרה לך משהו לפני שהיא...

ג'אז:

היא שרה שיר. שיר שאי אפשר למצוא, כל פעם שאני שומעת רעש מפחיד וחזק, אני נזכרת בשיר הזה... זה עושה אותי הכי חזקה גם שאני יודעת שאני לא. אני מריחה יותר מידי דם... למה אתה כועס על גמא צליל?

תמונה 12 - בית חולים.

בית חולים. ברק מסיע את צליל על הכיסא גלגלים.

רופא:

אנו צריכים להפסיק את מינון של התרופות, שזה נותן לה רק עוד חודש עם הכימותרפיה. נאלצנו לבחור בין זה שהיא תמשיך להיות בטיפול מינוני. או שנאלץ לשים אותה להרדמה ארוכה כדי שנטפל במגעים ארוכים.

ברק:

אתה מדבר איתי על המתת חסד?

רופא:

לא, ברגע שזה אישור של המטופל להפסיק את המינון אין לנו יכולת להחליט החלטות הוות גורל לגבי המצב שלה בעתיד. כי גם שהיא תיקח תרופות הסיכוי להחזיק מעמד למשך חודש חודשיים הוא תלוי בהרבה דברים משתנים ואנחנו עדיין עושים את מיטב יכולתנו כדי שהיא תבריא.

ברק:

מי החליט על זה? **פאולה**. קראתי שאפשר להחלים גם בהרגשה בכוח רצון של המטופל? כמו לצחוק או לשמוח, או להיות כל הזמן פעיל... זה נכון?

רופא:

יש מקרים שכן, אבל במצב הזה ללא התרופות זה יחמיר את הכאב שלה.

תמונה 13 – ברק וצליל בית חולים.

ברק עוזר לצליל לקום וללכת איתו.

ברק:

עוד צעד.. קדימה את יכולה. עוד אחד.. יפה מאוד.

צליל:

ברק אני.. קשה לי.

ברק:

זה טוב צליל.. אז מה כולה קשה באימונים.. "אם לא סיירת ולא מטכ"ל, אם ת'לא בשיטת ת'לא חייל בכלל"

צליל:

עוד יותר קשה בקרב.

ברק:

תראי מה הבאתי לך.. תסתכלי.

צליל:

מה יש שם בקרטון?

ברק:

מתנה.

צליל:

בשבילי! בבקשה שזה לא עוד זר פרחים.. תמיד הם מריחים טוב. ואז הם נובלים ומסריחים.

ברק:

זה משהו שאת שונאת... כלומר לא שונאת, רק קראתי לזה בשם שאת לא אוהבת. אמצע הדרך! קדימה.. קשש קשש.. קודקוד כאן ברק, קבל אנחנו באנגליה. מוקי שלנו בקו אנגליה.

צליל:

אמצע הדרך בנדב'ר זה קו בלגיה.

ברק:

לפעמים זה משתנה.

צליל:

אני מצטערת.. קשה לי, אל תכעס עלי. אני רוצה למיטה.

ברק:

מה יעזור לך אם כל הזמן תהיי במיטה?

צליל:

זה לא יעזור!

ברק:

אז תעשי מאמץ להראות לי באמת שזה קטן עלייך.

צליל:

אתה חושב באמת שיש הבדל בין אם אני אלך כמה צעדים לבין זה שאני במיטה. תפסיק להתייחס אלי כאילו אני קשישה!

ברק:

כואב לך?!

צליל:

כן!

ברק:

יותר כואב לראות אותך מסוממת בכדורים, וגם שזה עוזר לכאב שלך את מפסיקה לעצמך את המינון! תעזרי לעצמך! די ג'אז!!!

צליל:

יעזור לי שתקבל את העובדה שאני לא רוצה לצאת מהבית חולים הזה, אתה חושב שזה עושה לי טוב שרואים אותי במצב כזה. אל תעמיד פנים שכלום שאני אהיה אהיה..

ג'אז (דוקטור):

בריא, אני לא רואה מצב שהיא תהייה בריאה. וכל האימונים האלה שאתה עושה לה במסדרון זה מסוכן.

צליל:

אני לא אבריא.

ברק:

אני לא מביא לך את המתנה.

ג'אז (דוקטור):

ברק! בוא לכאן..

צליל רצה אל ברק ונאבקת בו.

צליל:

אני חולה! אני חולה! אתה לא רואה!

תמונה 14 - הקרב

ברק שוכב. ג'אז מעליו.

ברק:
ג'אז... אני צריך לישון.

ג'אז:
לא!

ברק:
קצת לישון.

ג'אז:
אם תישן לא תתעורר.

ברק:
תעירי אותי. סומך עליך.

ג'אז:
קום!!!, קום!! קום!!

ברק:
תזעיקי עזרה.

ג'אז:
מלוכלכים יבואו!

ברק:
אני אסתדר.

ג'אז:
אני נשארת איתך. אני נשארת אני נשארת!!!

ברק:
(חונק את ג'אז) שתדעי לך שאני הבאתי אותך רק בגלל שרציתי לשמח מישהי, כל פעם שאני מסתכל עליך אני רואה כמה באמת את מזכירה לי את ההיפך ממנה. אני שנאתי אותך בהתחלה ואני עדיין שונא אותך. נראה לך שאני צריך עזרה ממך! מה את מבינה חוץ מלא לקבל פקודות שתלויות בחיים שלך. את כמו גידול מתפשט שצריכה להכיל את המסכנות שלך באהבה עצמית.

ג'אז:
יש לך ריח של פחד! **(מתגלגלים)**

ברק:
אם חשוב לך החיים שלי יותר משלך. את תחיי לראות כמה זה שקר ובולשיט שתמותי לפני. לכי כבר!!!!!!

ג'אז:

להקה נשארתי ביחד! להקה לא בורחת!!! אתה יודע למה אני איתך!
כי אני נועדתי שתביא לי פקודות. זה לא הופך אותי להיות
הביתא שלך. כי ברגע שאתה נותן לי פקודה, אני אעשה את זה הכי
טוב משום שאתה לא יכול לעשות את זה! משום שאין מישהו בעולם
שיכול לבצע את הפקודה הזאת יותר טוב ממני, משום שאני סומכת
עליך כמו שאתה עלי! יום יבוא ותעלם לי. והבית שלך יהיה
מוקף באנשים שמריחים ממלח דמעות על כך שלא נלחמת בשבילי! תן
לי פקודה! תלחם!.. אני יכאיב לך בעצמי אם לא תסמן לי מטרות
ויעדים!!!

ברק:

אני אוהב אותך.

ג'אז:

מלוכלכים. תקום תקום תקום!

ברק:

ג'אז אני האיר עם הלייזר.. ותתקפי לפי מקור האור!

ג'אז:

קיבלתי.

**ברק מתחפש למחבל – ג'אז מגיעה מימין במה והם הולכים קרב.
לבסוף ג'אז הורגת את המחבל.**

תמונה 14 – החלום של ברק.

**ג'אז מגיעה עם כיסא גלגלים – ולוקחת את ברק על הכיסא.
והולכת מסביב.**

צליל:

הצלחת להגיע עד לכאן, למה שלא תצטרף?

ברק:

אני באותו המקום מאז שעזבת.

צליל:

אני לא עזבתי.

ברק:

גם אני לא עוזב, אני נשאר.

צליל:

למה אתה נשאר?

ברק:
שתרגישי איך זה להילחם!

צליל:
אני לא נלחמתי?

ברק:
אל תגידי לי שזה..

צליל:
חלום?

ברק:
אני לא מאמין שזה חלום?

צליל:
למה שלא תאמין?

ברק:
דווקא ברגעים הכי קשים החלטת לבקר? ולצחוק עלי שאני לא מוותר ושאני באמת חייל..

צליל:
(קוטעת) צהוב. לא סיירת ולא מטכ"ל, אם זה לא שייטת ת'לא חייל בכלל...

ברק:
צליל? (מתאפק שלא להתפרץ בבכי). אני מתגעגע אליך!

צליל:
ראיתי אותך בהלוויה שלי, אתה היחיד שלא בכית.

ברק:
הייתי חייב להיות חזק בשביל ההורים שלנו.

צליל:
לבכות זה עושה אותך חלש?

ברק:
לבכות זה רגע שבו אנחנו מקבלים דברים כמו שהם. איפה את עכשיו?

צליל:
אל תדאג לי, אני נמצאת במקום טוב עכשיו.

ברק:
למה באת דווקא עכשיו? חזרת למרוח לי את הפצעים במלח.

צליל:
אני תמיד הייתי לידך גם שסבלת. לא כיף לי לראות אותך ככה.

ברק:

גם לי לא כיף היה לראות אותך.. במיוחד שניסיתי בשבילך להרים את המצב.. את סירבת לטפל בעצמך וראיתי איך לאט לאט את מתפיידת.

צליל:

אתה נשאר רק כדי להשוות את הכאב שלך לכאב שלי.

ברק:

כאב! את יודעת מה זה כאב?! כאב זה לחכות בסבלנות למשהו רע שיקרה גם אם זה לא באמת פוגע. שטוב מכל הסיפור, לא יהיה סיכוי שאקבל. לחכות בחוסר בוודאות לאובדן שהצד השני כבר קיבל החלטה. כאב זה לעמוד במקום בזמן שמישהו שאוהב אותך עושה הכל כדי לזוז רק קצת. זה..

צליל:

אל תחשוב לרגע שאני וויתרתי, בזמנו לא יכולתי להגיד לך את זה במילים, אבל המסר שהעברתי לך היה ברור. אני אוהבת אותך, אני אתך.

ברק:

אני בא (קם).

צליל:

אני לא רוצה שתגיע אלי. אני רוצה שתתמודד.

ברק:

אני לא?

צליל:

אתה כן, זה למה אנחנו לא ניפגש בקרוב. אתה על מוקש עכשיו אבל אתה תצא מזה.

ברק:

אבל ניפגש שוב? (בבכי).

צליל:

מה אתה חושב? מי יטפל בך אם לא אני. יש מישהי שעושה את זה יותר טוב. אני קצת מקנאת. לא יותר מדי.

ברק:

אז מה המסר? מה לעשות? (רוקדים)

צליל:

אתה יודע למה אני הפסקתי טיפולים? כמו שאמרו לך ביום הראשון בטיפולים. ככה רציתי להתייחס למחלה שלי בלי קיצורי דרך. (בקול של מפקד) אם תקוע לך קוץ בנעל והוא עוקץ אותך, מציק לך וכואב לך... תמשיך לדרוך עליו שוב עד שיכאב לו יותר. תקום! תקום! תקום! תקום!

**צליל מפילה את ברק על הריצפה.
ברק מתעורר מהעילפון.**

ג'אז:
תקום תקום תקום!

ברק:
אני לא קם... אני נשאר... אני לא נלחם יותר.

**ברק מתחפש למחבל – ג'אז מגיעה מימין במה והם הולכים קרב.
לבסוף ג'אז הורגת את המחבל.**

ג'אז וצליל.

ברק שוכב באמצע, ג'אז משמאל וצליל מימין.

צליל:
הגיע התור שלך אלפא. אני גאה בך.

ג'אז:
את יודעת שביום שמתת אני שמרתי עליך שלא ייקחו אותך.

צליל:
אני ראיתי, אני שמעתי, אני הרגשתי.

ג'אז:
את נלחמת בכאב קשה מאוד. אני הרחתי את הדם שלך נקרש מתחת לגוף. אני הרחתי את ההתייבשות שלך בפה. ואני הרחתי את הזיעה הקרה שמפסיקה. אני לא רציתי שזה יקרא לאלפא ברק. אני מרגישה חוסר, אני מרגישה קור שהוא לא מהנהיג בראש הלהקה. אני לא חושבת שהוא ימשיך להילחם סביב מדים ירוקים יותר... מה אני אעשה?

צליל:
תסתכלי עלי. המלחמה האמיתית של ברק זה לא מה שהיה. המלחמה האמיתית היא התחילה היום. את יודעת מה התפקיד שלך עכשיו?

**ג'אז וצליל קופצות על ברק ומגנות עליו. לבסוף הן נשכבות
שברק על ברכיו באמצע הבמה.**

ברק:
תמיד יהיה הגעגוע, הפחד אולי יעזוב, גם התשוקה אולי תתעייף ותלך. אולי גם השמחה. אבל הגעגוע תמיד יהיה. הוא לא ילך לשום מקום. הכול עובר, את זה אני מבין. החיים זורמים בתוך נהר ענק של רגשות. אבל הגעגוע לא זורם, הוא מתעקש להיתקע, הוא נשאר ומתנחל לך בתוך הלב. והוא מתיישב שם כמו עכבר במחילה ומכרסם אותך כל יום

קצת. חופר מנהרה בכפית מהראש אל הלב, יום אחרי יום אחרי יום
מכרסם. כל יום קצת ואחר כך עוד קצת. השבוע הצלחתי לישון לילה
אחד בשקט... בלי סיוטים, רצוף.

על מפתן יומך, צעצועים אלפיים
ויונה צחה, עם שיר עד לב שמיים
וילדה ברוכה, עם אודם בלחיים.
על מפתן יומך

בחצי היום, מדי הקרב עליך
בשערך מקום, לאלף נשותיך
ובנחלה, תינוק עגול בעגלה.

חושך.

סוף.